

Η ΛΙΣΤΑ ΜΕ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΑΥΞΗΘΗΚΕ

Όποιος ξεχνάει χάνεται ... Ραγίζει όποιος θυμάται

22/03/06 ο 49χρονος Παρασκευάς Καρυπίδης, αρχιτεχνίτης στα ορυχεία της ΔΕΗ στο νομό Κοζάνης, συνθλίφτηκε από ένα βαρύ όχημα (ούνιμοκ) καθώς μαζί με έναν τεχνίτη προσπαθούσαν να επιδιορθώσουν τη βλάβη σε ένα γεωτρύπανο στα λεγόμενα «σκληρά» του Νότιου Πεδίου. Ήταν 10.30 το βράδυ και επειδή δεν υπήρχε φωτισμός, άφησαν σε μικρή απόσταση το «ούνιμοκ», με τη μηχανή και τα φώτα αναμμένα, ώστε να μπορέσουν να προβούν στην επιδιόρθωση της βλάβης. Πριν περάσουν δύο λεπτά, το όχημα, το οποίο σύμφωνα με τους συνδικαλιστές δεν είχε χειρόφρενο, τέθηκε σε κίνηση και στην κυριολεξία σύνθλιψε τον Παρασκευά Καρυπίδη.

Σε μια κοινωνία που μας έχουν πρήξει για ασφάλεια, τίποτα δεν είναι πιο επικίνδυνο και ανασφαλές από το να δουλεύεις και όποιος έχει δουλέψει έστω και μία φορά στη ζωή του, δεν δικαιούται να έχει ψευδαισθήσεις. Τα ήδη ελλιπή μέτρα ασφαλείας που δεν εφαρμόζονται (είτε από παράληψη των εργατών, είτε από οικονομία των αφεντικών), τα απάνθρωπα εξαντλητικά ωράρια που επιβάλλονται, οι συνεχώς αυξανόμενες ταχύτητες παραγωγής-κερδοφορίας των αφεντικών-εκμετάλλευσης και πίεσης των εργατών, το συναίσθημα της μονοτονίας που κυριαρχεί στους εργαζομένους κατά την ώρα της δουλειάς(ως αποτέλεσμα της εργασιακής φύσης και εξειδίκευσης) μας οδηγούν στο να κάνουμε λόγο για δολοφονίες εργατών.

Δε μας αφήνει αδιάφορους το γεγονός ότι οι δολοφονίες αυτές, είναι η δεύτερη αιτία θανάτου μετά τα τροχαία.

Τέρμα πια οι αυταπάτες : Είναι γεγονός ότι περισσότερο συμφέρει τα αφεντικά να πληρώνουν κάποιες αποζημιώσεις για νεκρούς ή σακατεμένους εργάτες παρά να παίρνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας αφού για να συμβεί αυτό θα πρέπει να “ξοδέψουν” σε μια εργάσιμη μέρα όσα “ξοδεύονται” τώρα σε τρεις.

Τέρμα πια οι αυταπάτες : Ο μόνος δολοφόνος των εργαζομένων είναι το κέρδος και κέρδος σημαίνει αφεντικά, εργολάβοι, επενδυτές, τράπεζες, πολιτικές συμφωνίες γιατί αυτό που οι συνδικαλιστές εργατοπατέρες ξέρουν να κάνουν καλά τόσα χρόνια είναι συμβολικοί αποκλεισμοί και συμβολικές απεργίες ή να αντιδρούν με όλη τους την οργή μόνο μπροστά στις κάμερες και να αποκοιμίζουν τους εργαζόμενους πετώντας τους λίγα ψίχουλα ξεφτίλας από το τραπέζι που συντρώνουν με τους επιχειρηματίες. Για κάθε δολοφονία, για κάθε σακάτεμα είναι όλοι απόλυτα συνυπεύθυνοι. Να πάψει επιτέλους η ανοχή μας να τους επιτρέπει να μετατρέπουν τους νεκρούς σε αριθμούς και στατιστικές.

Τέρμα πια οι αυταπάτες :

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΝΑ ΚΥΛΑΕΙ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ επιτεθούμε στην ηθική της εργασίας και καταστρέψουμε ολικά τη μισθωτή συνθήκη

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΘΑ ΠΑΨΕΙ ΝΑ ΚΥΛΑΕΙ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ ο κόσμος σταματήσει να χωρίζετε σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενους.

Όταν τα σύνορα καταργηθούν, όταν οι σημαίες πέσουν.

Όταν τα σημερινά και επίδοξα, τοπικά και παγκόσμια, δεξιά και αριστερά αφεντικά φύγουν από τη μέση.

Όταν η ελευθερία οριστεί όχι σχετικά ή μερικά αλλά απόλυτα.

Όταν το μίσος μας στραφεί προς τους πραγματικούς εχθρούς του ανθρώπινου γένους προς το κράτος και το κεφάλαιο.

Όταν όλα αυτά τα πιστέψουμε...

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ - ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΚΟΖΑΝΗΣ - ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ